

За оне који мисле својом главом БЕЗ ЦЕНЗУРЕ

интерно издање

новембар 2006. године

ванредно I

ЗАШТО ВАНРЕДНИ БРОЈ?

Драган Ковачевић,
главни и одговорни уредник

Имали смо намеру да се наш лист појављује свака три месеца али, ево већ после месец дана, морамо да штапамо ново, ванредно издање. Ванредно издање долази због ванредне ситуације у вези зарада. Пословодство Телекома хоће да повећа зараде запосленима. Главни циљ тог повећања је, по њиховом образложењу, задржавање стручњака. Пошто критеријума за утвр-

ђивање стручности и ефикасности - нема онда се стручност везује за диплому па то изгледа као сечење на пању. Ако се оствари предлог пословодства да запослени за зарадом од петог до првог нивоа треба да добију стално повећање зараде у проценту 10-22%, а запослени са нивоима испод петог треба да добију упола мање, онда је то разлог за узбуну свих јер нико не одговара нестабилна ситуација у Предузећу. Мора се признати да није лако одредити допринос појединца, али је то ипак могуће. Зато постоје кадровске службе које сталним анкетирањем, интервјуима и оценама резултата могу да добију прилично објективну слику успешности ако се ради међусобно упоређивање, а нарочито ако се упоређују они, који у различитим деловима Телекома, раде исте послове. Овакав предлог пословодства говори да оно нема профил свог кадровског тела када се ради о доприносу успешном извршавању послова (намерно не кажем стручности). Зато и сече као на пању.

ЗАРАДЕ – ЕПИЛОГ

Телеком је убедљиво најбоље предузеће у Србији у 2005. години, показује истраживање објављено у публикацији „Топ 2005“ часописа „Бизнис и финансије“ (19.10.2006. на страни 100) где се

Сетићемо се да је 2000. Телеком био у губицима, да су они исплаћени, да се исплаћују дивиденде, откупљује италијански део капитала, те да је инвестирано око милијарду и 600 милиона евра током ових скоро шест година.

Не поричемо ни за трен значај и визију пословодства. Али, све ово су остварили запослени, који за собом имају једну од најтежих година, имајући у виду недопустиво мала повећања зарада. Цаба што нам се објављују табеле са упоредним подацима у осталим великим гранама, предузећима, па по стручној спреми. Знате већ ону „мудрост“ о месу, купусу и сарми. Зашто нам се сервира таква демагогија? Да ли опет, као у стара времена, треба да будемо поносни што смо упросечени, па да, ето, сви делимо беду? И још да се тиме поносимо! И пословод-

ство и репрезентативни синдикати се, по ко зна који пут, сакривају или покривају Уредбом о ограничењу зарада. Да не понављам већ речено, да је и сам министар Динкић рекао да плате у јавним предузећима не утичу на инфлацију! Отрцана је прича и о приватизацији! Ми увелико имамо страног партнера, на кога је сада сваљена сва кривица око неповећавања зарада (ОТЕ). Не знам праву истину. Али ми није јасно зашто већински синдикати нису користили могућност да још у јуну почну са притисцима, преговорима! Ако се сећам, тако је било раније. Сада, уочи Божића ми тек јуримо печеницу! Па док је стигнемо, па угојимо, дочекаћемо и Васкрс!

Лош посао, господо!

Зоран Бојовић

СРЕЋНО ВАМ ПОВЕЋАЊЕ ЗАРАДА, ЈУНАЦИ И ЈУНАКИЊЕ!

*Ало, „рејрезентивци“, јесте ли се пробудили?
Изађите овој јутра из својих мишијих рупа и рецијте
народу, свом чланству, шта сте дојшисали! Прочитали су. И од раној јутра зову нас мале, рејрезентивне, да нас ишјају шта то би!
Да нисте, можда, искључили мобилне?
Или још увек ирерачунавате колико то добисте ви,
јер је гујло у односу на сиротињу – рају,
нас „шљакароше“?! Дакле?*

Ево, већ је 11 сати, а ви још увек спавате! Срамота! Ваши чланови, у чије име потписасте јуче документ о повећању зарада, с нестрпљеном очекују ваше објашњење. Уместо тога, један „репрезентативни“ на свом сајту има, као последњу информацију, „Социјални дијалог води у ЕУ“, а онда у четвртном пасусу веле да, иако позвани, представници ресорних министарстава Слободан Лаловић, Зоран Лончар, Млађан Динкић, Зоран Стојковић и Велмир Илић – где чуда, нису дошли. А тема: Социјални дијалог – ресорна министарства, проблеми у успостављању социјалног дијалога. Предавачи из Еврофедопа, место одржавања Савез самосталних синдиката Србије. Боже, шта су пропустили! Дигресија. Али, неодољива!

Дакле, „репрезентативци“ су јуче показали још једном кооперативност према високој и вишој школској спреми! „Шљакароши“, извините, за овај пут! Добићете награду у децембру у виду непуне половине плате. Да подсетимо:

Данас, ако Бог да, добијамо 3 одсто (уствари, 1,5 одсто јер је аконтација), по договору из прошле године. Онда, на новембарску плату се добија следеће:

– од I до V нивоа од 10 до 22 одсто, диференцирано, без утврђених и прецизних критеријума, па ће бити по мојој јучерашњој тези – по симпатијама, опет се ограђујем, правим стручњацима, по објективним критеријумима, треба дати и 1000 евра;

– од VI до XI – 5 одсто линеарно, и великодушна непупа половина плате (таман као и прошле године, само што смо четвртину плате од две из зараде из добили, добили у септембру прошле године). Све ово се добија у децембру, да случајно не бисте очекивали или, не дај Боже, тражили нешто – раније!

Када већ неки „репрезентативни“ воле да рачунају, нека израчунају колико је укупно повећање зарада у овој години, колика је пропорција у односу на остварен приход, колика је диференцијација између нивоа...

А за пословодство имамо само једно питање: шта би са много пута поновљеним обећањем да ће се плате повећати када се повећају тарифе? Ево, повећала се и претплата! Узгредна опаска: то нам је хвала за статус најуспешније компаније и нашег пословодства! Планови су једно, реализација – нешто сасвим друго! Ви сте из својих кабинета планирали, а ми реализовали. По киши, снегу, по таванима, стазама, богазама, без алата, возила, одела, обуће... Није демагогија већ сурова истина!

Драге колеге, срећно вам повећање зарада, ако га министар Динкић одобри!

Гордана Петровић

ШТЕ ЋЕМО СТВАРНО ДА ДОБИЈЕМО?

зарада за октобар (исплата 15.11.2006.):
– 1,5% увећање вредности бода и биће 1.111

– 3% увећање основне зараде
зарада за новембар (исплата 15.12.2006.):

– остаје вредност бода 1.111
за запослене од VI-XI нивоа:
– 5% увећање основне зараде
– 45,5% једнократна исплата за запослене од V-I нивоа:
10% до 22% увећање основне зараде

зарада за децембар (исплата 15.01.2007.):

У обрачуну зарада за децембар 2006. године, кроз повећање вредности бода исплатиће се сва преостала нерелизована средства до могућности из буџета и Пословног плана за 2006. годину.

Преузето (copy-paste) са сајта једног од репрезентативних синдиката (свеједно ког јер, у последње време, заједнички све објављују). А, ми се ограђујемо. Ако не буде овако, они су криви. А ко је крив за лош обрачун и умањене аконтације за октобар, у јеку огорчења због тужног повећања зарада? Да иронија буде већа, објашњење није дао онај ко обрачунава зараде, већ опет један од репрезентативних синдиката. Као да је постао портпарол. Кога?

Погодите! З. Б.

наводи да је актива Телекома 107.989.638.000 динара. Капитал је 90.722.627.000 динара. Добит је 9.949.575.000 динара, пословни приход 50.276.865.000 динара. Запослених је било: 11.650, док је профитна стопа 10,967.

Телеком је, по истраживању „Бизнис топ-а 2005.“, трећи по величини капитала у Србији, а четврти по активи.

ИДУЋЕ ГОДИНЕ БОЉИ УСЛОВИ ЗА РАД СИНДИКАТА

Уочи закључења ванредног издања „Без цензуре“, на позив директорке Дирекције за људске ресурсе мр Милице Ђуровић, Предраг Пламенац, председник и Гордана Петровић, секретар нашег синдиката, разговарали су о побољшању услова за рад синдиката у наредној години, јер послодавац намерава да у Буџету за идућу годину уведе нову ставку којом се обезбеђују средства за рад и даљу професионализацију рада синдиката. Договорено је да до 15. новембра доставимо наш предлог са планом и програмом, као и потребама нашег синдиката за наредну годину. Истовремено, замољени смо, у циљу побољшања услова и квалитета рада и сарадње синдиката и пословодства да доставимо и конструктивне предлоге, уколико их имамо, што су наши представници са задовољством прихватили, јер имамо подоста идеја, које бисмо да реализујемо. Разговор је присуствовао и директор Сектора за нормативу, интерну организацију и односе г. Горан Гњидић.

Инфо-центар

УПЛАЋЕНО ПО 5000 ДИНАРА НАШИМ ЧЛАНОВИМА У ПАРАЋИНУ

На хитно сазваној, ванредној седници Главног одбора Новог Синдиката Телеком, одлучено је да се свим члановима нашег синдиката у Параћину уплати по 5.000 динара, као помоћ за санацију својих оштећених домаова услед експлозије муниције. Уплата је извршена одмах по завршетку седнице ГО.

ВЕШТАЧКИ НИВОИ И ЧУДНЕ ЗАРАДЕ

Уочи седнице Управног одбора на којој се расправљало о ребалансу буџета који је услов за повећање зарада, желели смо да запослени и пословодство прочитају овај текст, и да се над њим добро замисле. Очигледно је, по епилогу, да нису. Сматрамо да је вредан пажње, па га објављујемо и у нашем часопису.

Обраћам вам се у име кичме Телекома, како нас назвали када им је то било у интересу – запослених у приступној мрежи и комуникацијама, где и сама радим, па с пуним правом и из личног искуства говорим у име многобројних колега, према којима је учињена велика неправда јер су сврстани од седмог до деветог нивоа! Монтери, техничари у централама и разделницима су, без увреде, што се зарада тиче, а и односа претпостављених и пословодства уопште, на нивоу чистачица и домара (још једном, без икакве увреде по њих).

Они који носе посао и на основу чијег рада Телеком уопште и постоји – налазе се у најгорој могућој материјалној ситуацији!

Срамота је да су саму оперативу сврстали у најниже нивое! Уосталом, ми имамо потпуно сулуду ситуацију да, у ствари, не знамо јер нам нико није дефинисао – шта је у Телекому – основна делатност, односно – оператива! Да ли су то, дакле, монтери и техничари или менаџери, економисти, административци који раде у VI, V и вишим нивоима? Шта би то они могли да продају корисницима, а да ми мали црвићи, „шљакароши“ нисмо изградили, развукли, монтирали, одржавали?!

НИВОИ СЕ ДЕЛЕ БЕЗ КРИТЕРИЈУМА, ПО СИМПАТИЈАМА

Ево смеле тврдње! Ко сумња у ово што следи, нека ме слободно потражи у централу на Миљаковцу! Објаснићу му све до детаља!

Шефови не обилазе редовно објекте, неупућени су у рад и услове за рад запослених, па како су онда уопште у ситуацији да објективно процене рад и квалитет рада запосленог (ако би то заиста били критеријуми)?!

Да ли шефовима у опису радног места уопште стоји као задатак да воде рачуна о условима за рад (од канцеларијске опреме, до одеће, алата, столица...)? Зашто је непосредним шефовима универзални изговор (кривци) – руководиоца изнад њега, овоме онај изнад, па тако, главни кривци, а и да не знају, су директори дирекција, па и сам генерални! А можда у неком делу ове приче и јесу криви када су изабрали погрешне људе. Или су они били добри па су их моћ и паре и по нека привилегија – искварили. Резултат оваквог препуцавања преко леђа нас „шљакароша“ је да нико ни зашта није крив. А стање се не мења!

КО КОНТРОЛИШЕ ШЕФОВЕ? КАКО СЕ ДЕЛЕ НИВОИ?

Констатовали смо да не постоје прецизни, већ само оквирни критеријуми за сврставање у нивое и поднивоје. Наравно, по

логици ствари, не постоје ни критеријуми по којима шефови мењају нивое и поднивоје. Да ли они некеме образлажу своје одлуке, односно, да ли њих уопште неко контролише? Да случајно није критеријум „ко ће коме да набаци неки приватни посао“? А поготово нас занима шта је то „дискреционо право“ шефа да некоме промени ниво? У ком то документу стоји написано?

Ко контролише шефове оперативних центара, приступ-

них мрежа, итд.? Да ли у опису њихових радних места можда стоји да треба сву пажњу усредсредити на „добар“ пријем привода, „добра“ проверу извођача КИР процедура, али по могућству, без превише муке, уз добар кафански ручак?! А, можда је то превелик обим посла и за хијерархијски више руководиоце, па онда, логично, и не могу да имају времена да се баве радом и проблемима запослених, својих потчињених. Извињавам се великом делу колега који не раде у овој области и овај део не разумеју. Али га одлично разумеју све колеге у приступној мрежи! И још по неко!

Води се рачуна о доласцима, одласцима, изласцима нас обичних смртника, „шљакароша“. Ко води рачуна када, где и са „колико“ проводе радно време „недодирљиви“?

Укапирани сте! Ово „колико“ је свима јасно! Није никаква тајна да у Телекому постоји корупција, али треба проверити до ког нивоа то сеже! Колико кошта Телеком један добро уступљен посао подизвођачу, ко је тај ко одлучује да тај посао нису способни да одраде наши људи? Опет, зашто подизвођачи, који лоше одраде посао једном, два пута, поново добијају послове? Да ли је нормално да процену квалитета радова на терену врши неко из VII или VIII нивоа?

КОНАЧНО, О ЗАРАДАМА И НЕПРАВДИ

Да ли је нормално и поштено да директори и они са високим стручним спремом, сада, са свим повећањима која им се најављују – добију ЈЕДНУ ЦЕЛУ МОНТЕРСКУ ПЛАТУ!!! Да ли је њихов допринос заиста толики? Ко је проценио да они то заслужују? Нико не оспорава да неки јесу заслужили и 1000 евра, али не сви у високој спреми! Ово је сада горе од уравниловке, јер је диференцијација зарада већ извршена а повећања су линеарна. То изгледа овако. Ја добијем 28.000 и 8 одсто на ово је око 2500. Висока спрема, без стимулације или било чега трајно добије, рецимо 10.000. Па рачунајте!

Народ каже: пара на пару иде. Нама „шљакарошима“ никад горе није било! А Телекому, кажу, никада – боље! Да ли је то нормално? Није! Да ли ћемо све то мирно да гледамо?

Гордана Петровић

ЗАРАДА – МОНТЕРСКА ТУГА ГОЛЕМА

Сигурно је да нема занимања у Телекому које носи тако много карактеристика као што је случај са занимањем – монтер. Они су најбројнији. Та категорија запослених у Телекому је једина која има своје удружење. Нужда их је натерала. Једини сматрају да постоји потреба за заштитом њихових професионалних интереса. У удружење је учлањено око 1600 чланова.

Најбројнији су по изложености опасним утицајима штетних гасова, по утицају олова, високог и ниског напона електро водава, по повређивању, по смртности као последицом повређивања на раду, по опасности при раду са плинским боцама. Најбројнији су по инвалидности. По физичким напорима на послу монтери су опет први. Треба монтеру доста снаге да подигне нови стуб. Потрено је доста среће да остане жив када се поине на стуб који је у подножју труо. Они су често у прилици да постану алкохоличари због оне примитивне навике широм Србије која се манифесту-

напор и тежину, опасност њиховог занимања – налазе се на врху. Само са зарадама су при дну. Некада, док су била боља времена, био је по неки бакшиш од корисника када се монтер брзо одазове по пријави сметње.

Данас је то ретко. Често су изложени прилици да приме мито од стране необавешних који не знају да су за то овлашћени неки други.

Они су једини запослени у Телекому које корисници уживо виде. Корисници Телекомових услуга кроз њихов рад гледају цело Педузеће.

Све описане карактеристике њиховог рада нису биле довољне да добију бенефицирани радни стаж.

Због њихове незаобилазне улоге њихове у Телекому и универзални и капитални министар је осетио потребу да има се удвара на годишњем скупу монтера где је рекао да су они мишице Телекома, мишице телекомуникација, ударна песница, жила куцавица Србије итд.

је оном чувеном нападом реченицом: „Мајсторе шта ћеш да попијеш“.

По многим карактеристикама и специфичностима, везаним за

Министар рече и заборави као и обично. Плате остадоше међу најнижим а бенефицираног стажа и даље нема.

Драган Ковачевић

ВЕЛИКИ БРАТ – ВЕЛИКА БРУКА

Тек што смо добили своју независну Србију, па и нови устав, ето нама још једне државе. Државу у држави. Као Сан Марино у Италији! Добисмо „Јадранкину државу“. Симпатична је та Јадранка. Вредна. Радна. Очигледно, добро кува. То јој је била препорука да уђе у „Кућу Великог Брата“. А „Велики брат“ зна шта ради. Изашао „популистички“ елемент у виду популарног Микија, (који је за две недеље својих мудровања и здравопаорске искрености и логике, доспео и до могућег председничког кандидата, ни мање ни више), гледаност опала, па су одмах реаговали. Довели су Јадранку из Обреновца, да спреми зимницу за укућане. Онда су прогласили Кућу Великог Брата – Јадранкином државом. И – даље не знам шта је било. Чуо сам да сви укућани морају да се понашају у складу са правилима Јадранкине државе. У ствари, Јадранка је, може бити, имала привид да је то њена држава. То је, ипак, држава Великог Брата. Но, она ју је користила за давање обиља својих судова о свему и свачему. Понекад баш није „убола“ прави падеж, али... Не ураде то ни личности на високим положајима. Та дисциплина није страна ни многим министима.

Вратимо се ми „Јадранкиној држави“. Било ме је жестоко срамота док сам, понекад, мењајући канале, гледао одјавну шпицу. Како крене, а мени се преврне желудац јер одмах на почетку угледам „Телеком Србија“, као главног спонзора. Цаба што претпостављам да паре нису давале већ само то преносе преко портала „На длану“. Брука је брука. Разумем и маркетинг, пропаганду, гледаност, односно посећеност, али зар најбоља компанија у Србији, зар ти вајни интелектуалци који одлучују о томе, не схватају да је реч о кичу најгоре могуће врсте?!

Спонзоришемо све и свашта. Много тога, вероватно, морамо, јер је од државног значаја. Време је беспарице, па се мора. А и државна смо фирма. Али – Велики Брат?!? Брука и срамота!

Драган Ж. Ковачевић

ДА ЛИ У ТЕЛЕКОМУ ПОСТОЈИ ПОЛИТИКА ЗАРАДА?

Када један инжењер из мобилне телефоније, после низа семинара, оде у Ериксон то је знак за узбуну и прилика да се постави гомила питања. Тај инжењер када је дошао у Телеком није био стручњак за мобилну телефонију. Није био ни приближно онакав какав је био када је отишао. Ако га је Ериксон позвао јасно је да вреди. Није му више потребно никакво домаће признање да је стручњак за свој део посла. То му је признало међународно тржиште рада које постоји колико год ММФ, држава Србија и Телеком постављали бране и ограде у облику уредби, колективних уговора и договора о ограничавању и расту зарада. Када је тај инжењер отишао онда је руководство Телекома, заједно са осталим запосленима, делимично гурнуто на међународно тржиште рада. Тамо не важе домаћа правила. Међународно тржиште рада узима најбоље и не пита шта је рекао универзални министар, ММФ или реп-синдикати (ово значи репрезентативни синдикати, а не да су то синдикати који стоје на репу догађаја или су плаћени прирепак пословодства). То даље значи да се Телеком и у погледу зарада мора тржишно понашати без обзира да ли се ради о домаћем или међународном тржишту рада. Ако је Телеком неколико година улагао у образовање неког од запослених, ако је тај „неко“ добио кредит за стан под повољним условима и ако тај оде без поздрава, онда се испоставља да се Телеком наивно и неодговорно понашао.

Одласком са радног места за које је у Телекому плаћен 500 евра на радно место у Ериксону где му се плаћа и до 10 пута ви-

ше, тај стамбени кредит се одмах враћа и онда испадне да му је, у наведеном случају, стан поклоњен. Неодговорно је дати милионе долара или евра за опрему, а онда остати без људи који ће том опремом да управљају. За такве случајеве се морају тражити нова решења. Уговори са таквим људима морају носити више новца, али и много више обавеза за онога ко жели да заради приближно онолико колико би зарадио негде по Европи. А Европа је постала мала. Све је сад близу. Отварањем неба за нискобуџетске компаније авионска карта постаје јефтина па се сваки викенд, уз мале трошкове, може провести у кругу породице у Београду.

Мора се признати да генералном директору и Управном одбору није лако да воде политику зарада која би била у складу са интересима Телекома јер имају тежове око ногу које је Телекому ставила Влада третирајући запослене у Телекому као своје државне службенике. Мора се констатовати да Телеком није ништа учинио да од својих запослених, које одлично познаје, направи своје поуздане кооперанте који ће једни другима конкурисати и тако стварати меру на основу које треба формирати зараде. Уместо тога, шта Телеком ради? Он је давао новац и онима који су добри и афирмисани радници само зато што имају преко 50 година пропуштајући прилику да ствара тржиште рада и тржиште услуга које је једино меродавно да одреди колико треба платити неки рад. Тако смо у ситуацији да не знамо колико вреди наш рад и морамо да гледамо просеке привреде републике Србије која се

још није опоравила од 15-годишњег пустошења од стране страних непријатеља и домаћих криминалаца. Чуди ме да се није појавио просек зарада из Бангладеша да би се доказало да треба да будемо задовољни. Стално нам се сиромаштво нуди као узор.

Велики новац, који је Телеком дао за добровољно напуштање, отишао је у потрошњу. Ни један динар није стављен у у функцију Телекома. Нико не није дата прилика да са тим новцем почне да ради за Телеком. Када се ради о уступању послава много тога не знамо, али видимо да се мали и велики радови уступају једним те истим предузећима и да се број подизвођача намножио узимајући већ уступљене послове. Зашто Влада као већински власник и руководство Телекома у неким сегментима пословне политике Телекома не поступају као добри домаћини - остаје као питање на којим морамо сви да потражимо одговор уколико желимо да тражимо пут ка бољем.

Драган Ж. Ковачевић

КУЛТУРА

ЖИВИТЕ СЯ УМОМ У СРЦУ

Драги моји,

Чинило ми се недостијим да пишем о свом схваћању уметности, да не бих, објашњавајући је речима, побеђла од ње и од себе саме. Најројније, овим ишћо пишем ишћврћујем да сам овде као и сви ви. Нема бекстива! Без сумње, уметности нас ириближава и уиознаје са нама самима, а срцу даје иосебну мекоћу и ирефињености. Учн нас да итрагамо за Христћом у нама. Са њом, очи ишћићу да вице да вице и невидљиво.

Људи су друћачији – леиши. Сћварности иосћиаје несавршенио савршениа. Светиосћи и леиошћа иправе крућ са ишћамом и безнаћем и ићако, све ишћешко иосћиаје лако, све нерешиво - решиво.

Она нам ириближава значење иоуке Св.Марка: “Живићте са умом у срцу!”

Кроз живо учешће у уметности на било који начин (као сћваралац, иосмаићрач, чиићалац,...) сваки човек временом иосћиаје човек за друће, живо оруће за мир, иосћиаје осеићљивији за сћраховања и бриге друћих, иосћиаје бољи у свом раду, а да се ишћме не одваја од друћих....

Уметности нам каже, да са вером у Боћа, овај наш свети иосћиаје сћваралачко месћио иомирења.

Драги моји,

Убућуће, ово месћио, ова сћрана, биће резервисана за вас, за оне који оиљемећујући себе кроз неки вид уметности, оиљемећују и мећају друће, чинећи их бољим, ишћолићим, блажим, ишћоу-сћљивићим, ближим Боћу...

На ићаквом (овом) месћиу, све се сме. Чекамо вас.

Ваша Снежана Бакић

НАША НАТАША

О Наташи Тановић, ћерки наших колега Бранке и покојног Ђока из Пожеге, писао је Телеком Свет. Талентована Пожежанка, после Уметничке школе у Ужицу, ето, захваљујући изузетном таленту, уписала се на Ликовну академију. Нови Синдикат Телеком ће се заложити за повећање стипендија и свих осталих давања деци наших радника по свим основама.

Инфо-центар

БЕЗ ЦЕНЗУРЕ – ПУН ПОГОДАК!

На нашу велику радост, помало са неверицом, цео тираж првог броја нашег листа „Без цензуре“ – раздјељен је. Остало нам је тек за архиву. Звали су нас или су послали мејл из многих градова: Суботице, Краљева, Ужица, Прибоја, Пријепоља, Тутина, Чачка, Крагујевца, Враћа, Тополе, Оџака, Сомбора, Рековца, Панчева, Сремске Митровице, Шапца, Кикинде, Новог Сада и Ниша у више наврата и од многих, Београда... Сви утисци су били, што нас посебно радује, позитивни. Испоставило се да је наша одлука да покренемо часопис и пружимо се колико можемо, била права, јер је улетела у празан простор. Многи су нам рекли да су коначно прочитали нешто са чим су сагласни, што их тишти, а немоћни су ишта да ураде. Објаснили смо им да ни ми сами не можемо да урадимо нешто епохално, али, ето, умемо и смемо, да пишемо и указујемо на проблеме, да би се решили, да би се нека неправда исправила, о којој руководиоци ни реч да зучну ономе изнад њега, све плашећи се за свој положај. Јадни, а да нису свесни. И по коју привилегију. Опет, тај неправдом поћоћени запослени, нема коме да се жали. Синдикат се, хајде да то кажемо најблаже, „зближио“ са пословодством, па је забора-вио шта му је основни задатак. „Мали“ синдикати су немоћни, али „боцну“ по који пут. И заболи то ове друге, велике. Или им дирне у сујету.

Инфо-центар

НОВИ СИНДИКАТ ТЕЛЕКОМ – Борска 15а, тел. 011/3581-582, 3087-666, факс 011/3087-667

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈЕ „ТЕЛЕКОМ СРБИЈА“ а.д. – ДИРЕКЦИЈА ЗА ЛОГИСТИКУ И. Д. Р. „ЈУГ“, Ниш

Директору Сектора за логистику, господину *Саши Ђорђевићу*

Поштовани господине,

Обраћам Вам се са молбом за решење проблема наших чланова, колега, монтера у Бољевцу. Ови људи имају два горућа проблема.

Први проблем је просторија у којој бораве. Изнад просторије се налази тоалет власника приватног стана из којег се, због неисправних инсталација, низ зид просторије наших монтера, сливају фекалије. Сматрамо да је заиста недопустиво дозволити за посленима да у таквом нехигијенском и нехуманом простору бораве. Уз овај допис шаљем прилог - фотографије спорног зида.

Други је проблем неисправних и неадекватних службених возила. Од возила на располагању су им „Југо“ и камион „Ивеко“. У суровим зимским условима, у овом планинском пределу, проблем је како ова израбована возила ујутру стартовати и загрејати до радне температуре. Због неприступачних предела куда пролазе наше телефонске трасе, по њиховој процени најадекватније возило била би „Лада нива“.

Надлежни руководиоци, као и руководилац Извршне јединице Зајечар / Бор, господин Предраг Радојковић, упознати су са овим проблемима, али како све побројано спада у надлежност сектора којим Ви руководите, надам се да ће постојати добра воља и могућност да их, на обострано задовољство, решимо.

С поштовањем,
У Београду, 08.06.2006. године

Секретар „Новог Синдиката Телеком“
Гордана Пејровић, с.р.

БОЉЕВАЦ И БОГ ЗАБОРАВИО

Бољевац је мали градић на југу Србије. Опасан планинама. У Телекому бољевачком, у собици 3,5 x 3 м обитавају чланови нашег синдиката, којима безуспешно, објављујући силне прагове, пишући и молећи силне и „силне“ шефове и шефиће – у протеклих годину и по дана и до дана данашњег, не успемо! Па добро, Господе, има ли правде? Хоћеш ли помоћи? Хоћеш ли поменутима улити зрнце кајања или страха због слика које нису за оне са slabим живцима?!

Господе, у овој хичкоковској соби „три са три“ сваког дана се пресвуче, доручкује, па, после терена, се опет обуче и вероватно депресивни оду кући: тројица монтера, два кабловца и један надзорник. Фекалије им цуре из стана изнад. Муку муче и када изађу из овог хаоса: напољу их чекају олињали,

остарели „југо“, кога често сами вуку и гурају и „ивеко“ који и није за брдско-планинско подручје које је свуда око Бољевца. Расходовану, стару теренску „ладу-ниву“ нико није вратио. Ове наше јуначине одржавају мрежу у граду Бољевцу и још 19 брдско-планинском подручју, што је око 800 хектара са око 5.000 разуђених претплатника. А како им је, нека послужи пример да је јутрос на Ртњу било – 3 степена. Уосталом, овде зима траје пет до шест месеци.

Овај текст не би био потпун без још једног податка. У суседној просторији је централа

у којој раде тројица механичара. Они све своје време проводе у тој просторији у којој је централа, јер друге немају. Зна се колико је зрачење у таквој просторији. А не зна се

има ли шанси да им се обезбеди друга просторија у којој би боравили када нема кварова и која би их штитила од штетног зрачења.

Ово је био још један покушај нашег синдиката да помогне колегама. Објављујемо слике, али и писмо упућено надлежном шефу Службе за логистику ИДР „Југ“ Саши Ђорђевићу. Није нам одговорио, иако је прошло више од два месеца. Потписници су били пре две недеље у Бољевцу да се увере има ли бољитка. Сlike говоре све. Остало је на Господу.

А да не би неко помислио да смо пакосни и злоради, овај текст комотно може, заједно са сликама, да се пошаље министру Динкићу, као прилог тези да Телеком треба да изузме из важења Закона о јавним набавкама.

Гордана Петровић и Предраг Пламенац

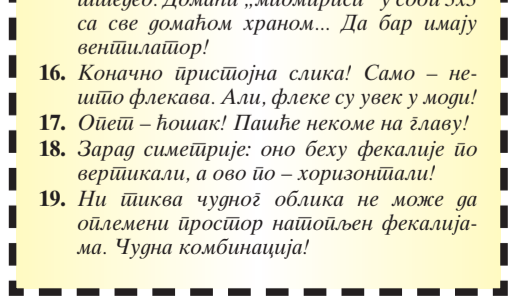
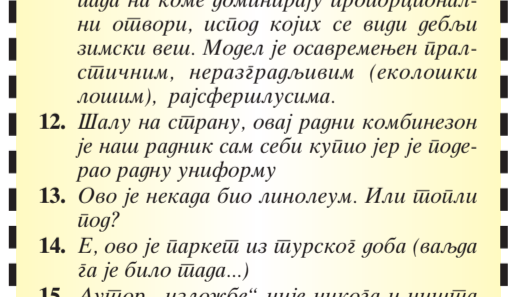
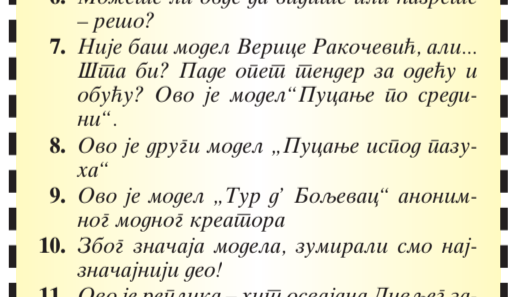
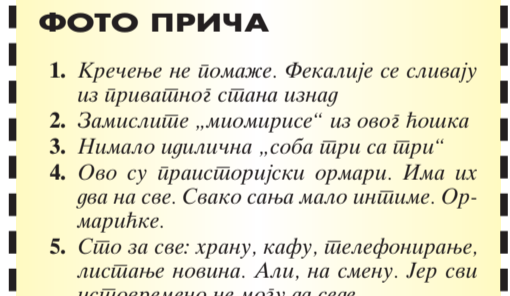
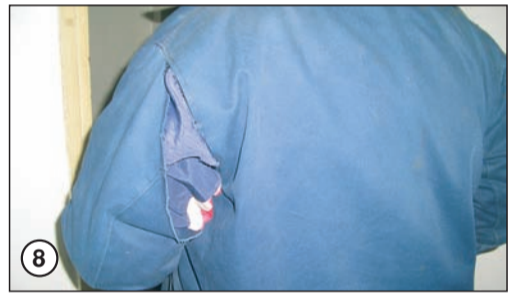

ФОТО ПРИЧА

1. Кречење не помаже. Фекалије се сливају из приватног стана изнад
2. Замислиће „миомирисе“ из овог ћошка
3. Нимало идилична „собица три са три“
4. Ово су праисторијски ормари. Има их два на све. Свако сања мало интиме. Ормарићке.
5. Сто за све: храну, кафу, телефонирање, листица новина. Али, на смену. Јер сви истовремено не могу да седе.
6. Можете ли овде да видите или надрите – решо?
7. Није баци модел Вернице Ракочевић, али... Шта би? Паде ојетт тендер за одећу и обућу? Ово је модел „Пуцање по средини“.
8. Ово је груди модел „Пуцање испод пазуха“
9. Ово је модел „Тур г“ Бољевац“ анонимно модног креатора
10. Због значаја модела, зумирали смо најзначајнији део!
11. Ово је реплика – хит освајача Дивљеж зајада на коме доминирају пропорционални отвори, испод којих се види дебљи зимски веш. Модел је осавремењен праистичним, неразрадљивим (еколошки лошим), рајсферилусима.
12. Шалу на страну, овај радни комбинезон је наш радник сам себи купио јер је подерао радну униформу
13. Ово је некада био линолеум. Или тојоли тог?
14. Е, ово је паркет из турског доба (ваљда га је било тада...)
15. Аутор „изложбе“ није никога и ништа нишдео. Домаћи „миомириси“ у соби 3x3 са све домаћом храном... Да бар имају вентилатор!
16. Коначно истинита слика! Само – нешто флакава. Али, флека су увек у моди!
17. Ојетт – ћошак! Паиће некоме на главу!
18. Зарад симетрије: оно беху фекалије по вертикали, а ово по – хоризонтално!
19. Ни оваква чудног облика не може да оилемени истинитост најошљен фекалијама. Чудна комбинација!

Издаје: **НОВИ СИНДИКАТ ТЕЛЕКОМ**
Уређује: Одбор за информисање
Главни и одговорни уредник:
Драган Ж. Ковачевић
Адреса: Београд, Борска 15 а
Телефон: 011/3581-582, Факс: 011/30-87-667
Мобилни телефон главног и одговорног уредника: 064/65-11-555
Графички редактор: Томислав Игњатовић
Веб сајт: www.novisindikattelekom.org.yu
Е-mail: gordanapet@telekom.yu
Штампа: **ФинеГраф**